

αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν, πρᾶττουσα ὅ,τι δύναμαι πρὸς ἀνγκούρουν ἀνδρὸς τοσοῦτον ἀγαθοῦ.» Μετὰ συντομίας δὲ ἡ Ῥόζα ἐπανέλαβε πρὸς τὸν πατέρα της τὴν ὁμιλίαν τοῦ γέροντος στρατιώτου καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 19].

Ἰπάρχουσιν ἐν Ἰεδδῶ πλεῖστοι οἰκοδομαὶ ἀξίαι λόγου. Ἐν πρώτοις μία ἔπαυλις ἡ κατοικία νῦν τοῦ Μικάδου, ἐκτεινομένη ἐπὶ πεδίου εὐρυτάτου, μὲ τοὺς τοίχους ἐκ γρανίτου περιτοιχισμένη δὲ διὰ μεγάλων κήπων καὶ λειμῶνων. Αὕτῃ ἡ οἰκοδομὴ εἶναι ὡς πάντες οἱ ναοὶ ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν στερεότητα, τὰς ἀναλογίας, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐξαιρέτον καθαριότητα.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐπαύλεως εἶναι τόσον ἀπλοῦν ὅσον καὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ αὕτῃ ἡ τοῦ θρόνου αἵθουσα, δὲν ἔχει οὔτε ἐπιπλά οὔτε κοσμήματα. Ἡ ἔπαυλις περιτοιχεῖται ἐκ δενδροστοιχιῶν ἐκ μεγαλοπρεπῶν δένδρων· παρὰ τὴν θάλασσαν οἱ ἰδιαιτέροι κήποι τοῦ ἀνκτοῦ, ἐν μέτρῳ πόλεως πολυκρημνωτάτης, πηρέχουσι τῷ κατόχῳ αὐτῶν ἀναψυχὴν καὶ πᾶσαν δυνατὴν τέρψιν. Βλέπει τις δρυμόνας χαρίεντας, καλαμώνας, κέδρους καὶ ἕτερα μεγαλοπρεπῆ δένδρα, θάμνους καὶ παντὸς εἶδους φυτὰ, εἰς ποικίλα σχήματα· ἀπωτέρω οἰκίαις ἐν μικρογραφίᾳ, κειμένας παρὰ λίμνας πλήρεις ἰχθύων ἀργυροχρῶτων, τέλος πολλὰς πρασιάς κεκαλυμμένας δι' ἀμπέλων καὶ ἄλλων ἀναρρυγομένων φυτῶν. Μέρος τοῦ λειμῶνος προώριστα εἰς τὴν διὰ τοῦ γυπὸς κυνηγεσίαν, μόνον εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν προνομιούχων οἰκογενειῶν ἐπιτρεπομένην.

Τὰ ἀνάκτορα τῶν ἡγεμόνων ὁμοιάζουσι πάντα ἐξωτερικῶς, πρὸς ἄλληλα· οὐδεὶς ξένος δύναται νὰ τὰ ἴδῃ ἐσωτερικῶς. Τὰ κτίρια ταῦτα ἔχουσι πάντα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀρχιτεκτονικῆς· περιστοιχοῦνται ἀπὸ ἐξαρτη-

μάτων ἐν οἷς οἰκοῦσιν ἑκατοντάδες στρατιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν.

Ἐκ τῶν μεγίστων ἐν Ἰεδδῶ κτιρίων εἶναι ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ ἥτις ἔχει πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν μαθητῶν ἑκτασὶν ἱκανῶς μεγάλην ὅπως πυροβολῶσι καὶ διὰ τηλεβόλου. Ἡ τῆς ἱππασίας σχολὴ εἶναι ἐπίσης σημαντικὴ. Ἀλλὰ ἀξία μνείας κτίρια εἰσὶν ἡ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη καὶ τὸ πανεπιστήμιον. Δυσκολώτατα ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ταῦτα εἰσόδος, ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι εὐρωπαῖοι οἱ ἐλθόντες εἰς Ἰαπωνίαν ἦσαν οἱ Ὁλλανδοί, τὰ πλεῖστον τῶν βιβλίων καὶ τῶν νεωτέ-

ρων πραγματειῶν εἰσὶν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην συντεταγμένα. Ἐν τῇ σχολῇ τῶν διερμηνέων, πάντες οἱ μαθηταὶ μανθάνουσι πρῶτον τὴν ὀλλανδικὴν εἰτα δύνανται νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῶν ἄλλων γλωσσῶν, καὶ οὐ σπανίως ἀπαντᾷ τις ἄνδρας λαλοῦντας καλῶς τὴν ἀγγλικήν, τὴν γερμανικὴν, τὴν γαλλικὴν, τὴν ἰταλικὴν καὶ αὐτὴν τὴν ῥωσικὴν. Τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα γράφονται ὀλλανδιστί. Οἱ διερμηνεὺς φέρουσι δύο ξίφη, ἔχουσι τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ καὶ εἰσὶ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως, τοῦτοις δὲ ἀνατίθενται λεπταὶ πολιτικαὶ ἀποστολαί.

Ἡ σχολὴ τῶν μηχανικῶν ἰδρύθη ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ὁλλανδίας. Ἐν αὐτῇ μέγισται ἐγένοντο πρόοδοι ἐν βραχεὶ χρόνῳ, ὥστε οἱ Ἰάπωνες δύνανται νῦν ἄριστα νὰ διευθύνωσιν ἀτμόπλοια καὶ πᾶσαν μηχανήν.

Ἡ ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐκποδόμησεν ἐν Ἰεδδῶ ὠραιότατον μέγαρον, ὠργανωμένον εὐρωπαϊστὶ, ἐνθα δύναται τις νὰ προμηθευθῇ ἀμάξας, ἵππους καὶ συ-

νοδείας δι' ὧν οἱ ὁδοιπόροι ἐπισκέπτονται τὴν χώραν μετὰ πάσης ἀνέσεως.

Ὁ γάμος τελεῖται ἐν Ἰαπωνίᾳ κατὰ τρόπον λίαν παράδοξον. Ἀγνωστοὶ εἰσὶν ἐκεῖ οἱ ἐξ ἔρωτος γάμοι· εἶναι ἀπλῆ ὑπόθεσις συμφωνίας μεταξὺ τῶν γονέων, χωρὶς καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐρωτῶνται. Οὐδεμία περὶ τούτου δίδεται προηγουμένη εἰδήσις καὶ οὐδεμία θρησκευτικὴ τελετὴ γίνεται πρὸς ἐνωσιν τῶν

Ἰάπων στρατιώτης.